

Een frontoffice seksueel geweld?

Onderzoek naar het draagvlak voor een frontoffice
seksueel geweld

MOVISIE Kennis en advies voor maatschappelijke ontwikkeling

MOVISIE is hét landelijke kennisinstituut en adviesbureau voor maatschappelijke ontwikkeling. We bieden toepasbare kennis, adviezen en oplossingen bij de aanpak van sociale vraagstukken op het terrein van welzijn, participatie, zorg en sociale veiligheid. In ons werk staan vijf actuele thema's centraal: huiselijk & seksueel geweld, kwetsbare groepen, leefbaarheid, mantelzorg en vrijwillige inzet.

We investeren in de kracht en de onderlinge verbinding van burgers. We doen dit door maatschappelijke organisaties, overheden, maatschappelijk betrokken bedrijven en burgerinitiatieven te ondersteunen, te adviseren én met hen samen te werken. Lokaal of landelijk, toegesneden op het vraagstuk en de organisatie. Zo kunnen deze organisaties en hun professionals hun werk voor de samenleving zo goed mogelijk doen.

Kijk voor meer informatie op www.movisie.nl.

Auteurs: Onderzoek : Annette van Delft
 Onderzoeksverslag: Nonja Meintser
Datum: december 2009
Project: P 8096
© : MOVISIE

Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
2	Samenvatting	2
3	Probleem- en vraagstelling	3
3.1	Probleemstelling	3
3.2	Vraagstelling	3
4	Onderzoeksopzet	4
4.1	Mondelinge interviews en informele raadpleging	4
4.2	De vragen	4
4.3	Informele raadpleging	5
5	Uitkomsten	6
5.1	Uitkomsten mondelinge interviews	6
5.1.1	Meerwaarde voor cliënten?	6
5.1.2	Meerwaarde voor zedenpolitie en hulpverlening?	6
5.1.3	Waar een eventueel frontoffice onderbrengen?	6
5.1.4	Voorwaarden?	7
5.2	Uitkomsten informele raadpleging gemeenten	8
5.3	Relevante opmerkingen die niet direct betrekking hebben op het onderwerp van het onderzoek	8
6	Conclusie	10
7	Aanbeveling	11

Bijlage:

Informatie over het Partnership Aanpak Seksueel Geweld

1 Inleiding

Het eind 2008 opgezette Partnership Aanpak Seksueel Geweld (zie bijlage 1) heeft als eerste actie geïnventariseerd wat de lacunes en knelpunten zijn waar het gaat om preventie en aanpak van seksueel geweld in Nederland. Daarbij hanteerde het Partnership dat er vanuit het perspectief van slachtoffers van seksueel geweld een infrastructuur nodig is van klik -contact - hulp. Er is goede informatie nodig, met name op internet (*klik*). Er moet 24 uur per dag de mogelijkheid zijn voor (telefonisch) *contact* en eerste opvang na bijvoorbeeld een verkrachting. Er moet direct adequate eerste *hulp* geboden kunnen worden. En er moet zo nodig goed doorverwezen worden naar vervolghulpverlening. Organisatorisch vindt het Partnership dat voor verbetering van preventie en aanpak van seksueel geweld zoveel mogelijk gebruik gemaakt moet worden van wat al bestaat aan bruikbare infrastructuur - met name die voor huiselijk geweld - en wat verder al ontwikkeld en bruikbaar is.

Een van de lacunes in de infrastructuur die het Partnership vaststelde, is het ontbreken van een herkenbare, laagdrempelige frontoffice (loket) waar slachtoffers, plegers en andere betrokkenen terecht kunnen voor het eerste contact, voor informatie, voor advies en voor doorverwijzing naar hulp. Het Partnership (inclusief de koepelorganisaties van de Steunpunten Huiselijk Geweld) vindt de beste optie dat de Steunpunten ook de frontoffice worden voor seksueel geweld. Stapsgewijs, dat wel, want de Steunpunten zitten momenteel al in een fase van grote verandering. Tegelijkertijd biedt de verandering die momenteel gaande is in het takenpakket e.d. van de Steunpunten, nu juist een kans. De brancheorganisaties (én partners) Federatie Opvang, MOgroep en GGD Nederland zijn begonnen met het programma Versterking van de steunpunten huiselijk geweld. Binnen dit programma kan ook onderzoek worden gedaan naar de wenselijkheid en mogelijkheid van 'inclusie van seksueel geweld' in de basisfuncties van de Steunpunten. Het Partnership heeft al verkennende gesprekken gevoerd en haar opvattingen in verschillende overleggen en samenwerkingsprojecten ingebracht.

Maar het Partnership vond het ook nodig om *gerichter het draagvlak te onderzoeken* voor:

- a. een frontoffice voor slachtoffers en plegers van seksueel geweld en andere betrokkenen,
- b. realisering van zo'n frontoffice-functie binnen de bestaande frontoffice-functie voor huiselijk geweld, de regionale Steunpunten Huiselijk Geweld.

MOVISIE heeft dit onderzoek namens het partnership uitgevoerd. Het verslag daarvan ligt nu voor u.

2 Samenvatting

Uit het onderzoek komt naar voren dat er een breed draagvlak is voor een frontoffice waar slachtoffers, plegers en andere betrokkenen terecht kunnen voor eerste opvang (een luisterend oor), deskundig advies en doorverwijzing. Op één na zijn de 10 geïnterviewde en 8 geraadpleegde organisaties van mening dat zo'n frontoffice voor met name cliënten een toegevoegde waarde heeft. De toegevoegde waarde voor organisaties wordt beperkt geacht. Verder is een overgrote meerderheid van mening dat zo'n frontoffice-functie seksueel geweld het best kan worden ondergebracht bij de Steunpunten Huiselijk Geweld. In de eerste plaats valt seksueel geweld tussen verwanten formeel toch al onder huiselijk geweld, in de tweede plaats staat de infrastructuur voor huiselijk geweld er al en zijn de organisaties die de backoffice vormen van de Steunpunten Huiselijk Geweld al volop bezig met ketensamenwerking tussen hulpverlening en politie/justitie.

Alle geïnterviewden vinden dat aan een aantal voorwaarden moet zijn voldaan, wil het onderbrengen van 'seksueel geweld' bij de Steunpunten Huiselijk Geweld een succes worden.

De door iedereen genoemde voorwaarden zijn:

1. Deskundigheidsbevordering van de medewerkers van de Steunpunten t.a.v. seksueel geweld.
2. Naamsverandering van de Steunpunten (bijvoorbeeld Steunpunten Huiselijk en Seksueel Geweld).
3. De backoffice (ketenaanpak) moet eerst goed op orde zijn.
4. Voer de taakverbreding fasegewijs in.

3 Probleem- en vraagstelling

3.1 Probleemstelling

Een van de lacunes in de infrastructuur voor preventie en aanpak van seksueel geweld is het ontbreken van een herkenbare, laagdrempelige frontoffice seksueel geweld. Dit is naar voren gekomen uit een inventarisatie van het Partnership. Waarbij onder 'front office seksueel geweld' wordt verstaan: een laagdrempelige voorziening waar slachtoffers en plegers van seksueel geweld en andere betrokkenen terecht kunnen voor informatie, advies en doorverwijzing naar hulpverlening en/of politie.

Er zijn wel organisaties die op enkele aspecten fungeren als een frontoffice, maar niet een frontoffice-functie die voldoet aan de bovenstaande - gebruikelijke – omschrijving.

De landelijke organisatie *Korrelatie* kan gebeld en gemaild worden over seksueel geweld, maar is niet optimaal herkenbaar voor slachtoffers en plegers van seksueel geweld, en men kan er niet naartoe.

De spreekuren van de zogenoemde *Sense bureaus* hebben een signalerende functie voor jongeren tot 25 jaar. Deze functie moet nog invulling krijgen en bovendien is er niet in elke regio een Sense spreekuur.

De enkele '*steunpunten seksueel geweld*' die nog bestaan, zijn er niet voor slachtoffers en plegers, maar voor professionals. Jaren geleden waren er nog wel steunpunten seksueel geweld voor slachtoffers, maar de huidige nog bestaande regionale en lokale '*steunpunten seksueel geweld*' richten zich op (samenwerking tussen) instellingen, en zijn dus geen frontoffice.

De regionale *Steunpunten Huiselijk Geweld*, die er ook zijn voor slachtoffers en plegers van seksueel geweld voor zover het gaat om seksueel geweld in de privésfeer, vormen een landelijk dekkend netwerk en zijn telefonisch zowel als fysiek goed toegankelijk. Echter, de Steunpunten zijn (nog) niet deskundig genoeg op het terrein van seksueel geweld en ze hebben (nog) niet de taak om ook slachtoffers en plegers van seksueel geweld door anderen dan verwanten (leerkrachten, priesters, trainers, chefs, vreemden) te helpen.

3.2 Vraagstelling

Het onderzoek had als doel om de opvatting van het Partnership dat een frontoffice seksueel geweld nodig is en dat deze functie het best gerealiseerd kan worden binnen de Steunpunten Huiselijk Geweld, *te toetsen 'in het veld'*. Daarbij is gekozen voor iets opener vragen aan veldpartijen, om ook ruimte te bieden voor antwoorden in de trant van 'er is helemaal geen frontoffice seksueel geweld nodig'. Onder 'het veld' en 'veldpartijen' verstaan we hier: politie, hulpverleningsorganisaties in brede zin, cliëntenorganisaties seksueel geweld.

Gemeenten horen niet tot 'het veld', maar zijn voor dit draagvlakonderzoek wel (apart) geraadpleegd, vanwege hun regierol inzake preventie en aanpak van seksueel geweld.

4 Onderzoeksopzet

4.1 Mondelinge interviews en informele raadpleging

Er zijn mondelinge interviews gehouden met 12 veldorganisaties. De steekproef is als volgt tot stand gekomen. Als er maar weinig organisaties in hun soort waren, werden die alle geïnterviewd. Dat geldt voor de cliëntenorganisaties (twee), de steunpunten seksueel geweld (twee), de organisaties waar slachtoffers en plegers terecht kunnen voor een luisterend oor, informatie, advies en doorverwijzing (twee). Voor typen organisaties met veel vestigingen (regionale en lokale zedenpolitieteams, GGD'en, instellingen voor maatschappelijke dienstverlening, vrouwenopvangcentra) geldt dat de landelijke koepels GGD Nederland, Federatie Opvang en MOgroep te interviewen organisaties opgegeven hebben en/of geselecteerd is op 'beschikbaarheid op korte termijn voor een interview'.

De Steunpunten Huiselijk Geweld, die uiteraard ook deel uitmaken van 'het veld' zijn bewust buiten dit onderzoek gelaten. Zij worden betrokken in een meerjarig traject dat na dit onderzoek uitgezet wordt door het Partnership.

De geïnterviewde organisaties/personen zijn:

- Cliëntenvereniging VSK (Vereniging tegen Seksuele Kinder mishandeling) - Marijke Naezer, beleidsmedewerker.
- Stichting Zijweg. Belangenbehartigingsorganisatie voor vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld/seksueel geweld en stalking – schriftelijke reactie van een deel van het bestuur en de vrijwilligers.
- Korrelatie - Marjolein Nieuwenkuiper, beleidsmedewerker.
- Slachtofferhulp Nederland - Sonja Leferink en Lineke Buijnes, beleidsmedewerkers.
- Steunpunt seksueel geweld Den Haag - Rachel Levi en Janet Jansen, projectleiders.
- Steunpunt seksueel geweld Amsterdam - Marianne van Staa, afdelingshoofd.
- Politie Rotterdam-Rijnmond, afdeling beleidsondersteuning portefeuille zeden - Dirk Visser en Silvia Spruit, beleidsmedewerkers.
- GGD Rotterdam-Rijnmond/Sense - Klaas Ridder, ketenregisseur.
- Federatie Opvang/Stichting Hera voor voorlichting, hulp en opvang - Mariëtte van Dorst, Raad van Bestuur Hera.
- MOgroep/Dommelregio Maatschappelijk Werk, regio Eindhoven - Leon Houben, directeur/bestuurder.

4.2 De vragen

De hoofdvragen die zijn gesteld aan bovenstaande organisaties/personen, zijn:

1. Heeft een frontoffice seksueel geweld meerwaarde voor cliënten (slachtoffers en plegers van seksueel geweld)?
2. Heeft een frontoffice seksueel geweld meerwaarde voor zedenpolitie en hulpverlening?
3. Hoe zou een frontoffice seksueel geweld er uit moeten zien? Waar zou het ondergebracht moeten worden? Aan welke voorwaarden moet worden voldaan?

4.3 Informele raadpleging

De informeel geraadpleegde gemeenten zijn Eindhoven, Tilburg, Amsterdam, Apeldoorn, Zwolle, Den Haag, Delft, Utrecht. Aan hen is met name gevraagd of het onderwerp 'front office seksueel geweld' een issue is voor de gemeente, en zo ja, hoe de gemeente zo'n frontoffice-functie zou willen vormgeven.

5 Uitkomsten

5.1 Uitkomsten mondelinge interviews

5.1.1 Meerwaarde voor cliënten?

Alle geïnterviewden op één na geven aan dat een frontoffice voor cliënten toegevoegde waarde heeft. De ene geïnterviewde die dat niet vindt, geeft aan dat een frontoffice geen meerwaarde heeft omdat slachtoffers hun weg wel vinden via internet.

Stichting Zijweg vindt een frontoffice voor cliënten met name een toegevoegde waarde hebben omdat verwijzers nu doorverwijzen moeilijk vinden als een slachtoffer met seksueel geweld als geïsoleerd probleem binnenkomt. Komt een slachtoffer van seksueel geweld binnen met een andere primaire hulpvraag, zoals bepaalde lichamelijke of psychische klachten, dan vindt doorverwijzing plaats op basis van die klachten of hulpvraag.

Enkele geïnterviewden geven aan dat goed bekeken moet worden welke benadering bij welke doelgroep past. Jongeren zullen zich niet zo aangesproken voelen door een frontoffice, ook als in de naam 'seksueel geweld' voorkomt. Voor die groep zal een andere ingang voor informatie en hulp gevonden moeten worden.

5.1.2 Meerwaarde voor zedenpolitie en hulpverlening?

De geïnterviewden, voor zover het gaat om politie en hulpverlening, geven allen aan dat de toegevoegde waarde van een frontoffice seksueel geweld voor hen zeer beperkt is. Voor verwijzers naar hulpverlening, zoals Korrelatie, Slachtofferhulp en de politie, is die verwijzing geen probleem. In het geval van kinderen is er het AMK/BJZ (Advies- en Meldpunt Kindermishandeling/Bureau Jeugdzorg), voor volwassenen is er het AMW en de GGZ. Wel noemen de meeste geïnterviewden de noodzaak van een goede sociale kaart/verwijsindex, die ook bijgehouden moet worden. Dat zou wel een toegevoegde waarde zijn, zeker als ook de inhoudelijke ontwikkelingen op het terrein van de hulpverlening bijgehouden zouden worden. Verder geven alle geïnterviewden aan dat ze weten waarheen te verwijzen, maar dat de wachtlijstproblematiek in met name de GGZ een groot probleem is. Daardoor worden vaak niet alleen de 'lichte gevallen', maar noodgedwongen ook 'zwaardere gevallen' die niet direct terecht kunnen bij de GGZ, bij wijze van onderhoud, naar het AMW verwezen. De geïnterviewden klagen ook over de slechte terugkoppeling vanuit de GGZ. Eén geïnterviewde zegt het zo: 'Hoe deskundiger de hulpverlener, hoe slechter de terugkoppeling, ook naar de huisarts'. Volgens de cliëntenvereniging VSK 'zit er een gat' in het aanbod waarnaar doorverwezen kan worden. Hulpverleners gaan er van uit dat het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling er alleen is voor seksueel misbruik van kinderen in afhankelijkheidsrelaties en weten zij niet waarnaar door te verwijzen in het geval van bijvoorbeeld seksueel kindermisbruik via Internet of door een vreemde.

5.1.3 Waar een eventueel frontoffice onderbrengen?

Op één geïnterviewde na vindt iedereen dat er geen aparte, nieuwe, frontoffice moet komen voor seksueel geweld. Dit omdat er al zo veel is, dat cliënten nu al vaak door de bomen het bos niet zien. 'Een aparte voordeur is te verwarrend voor burgers'.

Waar zou een eventueel frontoffice-functie seksueel geweld dan het best ondergebracht kunnen worden? Op één geïnterviewde na (dezelfde die geen toegevoegde waarde voor cliënten ziet in een frontoffice-functie seksueel geweld) geven allen aan dat het voor de hand ligt om seksueel geweld expliciet toe te voegen aan het taakgebied van het Steunpunt Huiselijk Geweld. Degene die geen

meerwaarde voor cliënten ziet in een frontoffice-functie, en - dus - ook niets ziet in onderbrenging daarvan in een bestaande frontoffice-functie, geeft aan dat de expertise m.b.t. seksueel geweld bij het Steunpunt Huiselijk Geweld onvoldoende is en dat gevreesd moet worden dat, als seksueel geweld wordt toegevoegd aan het taakgebied van het Steunpunt Huiselijk Geweld, dit uit het zicht verdwijnt. Een andere geïnterviewde vindt onderbrenging in het Steunpunt Huiselijk Geweld wel de voor de handliggende optie, maar voegt er aan toe dat men de keus ook moet laten hangen van de expertise die in de regio aanwezig is. 'Als het Steunpunt Huiselijk Geweld niet goed draait, moet je seksueel geweld daar niet aan toevoegen'. Door de geïnterviewden wordt een belangrijke rol toegedicht aan het ministerie van VWS. 'Laat VWS de centrumgemeenten regie laten voeren op het opzetten van een front office seksueel geweld.' 'Schrijf als VWS de naamsverandering voor, steun die met een landelijke campagne en stuur ook de deskundigheidsbevordering'. 'Voer het onderbrengen desnoods fasegewijs in'.

5.1.4 Voorwaarden?

Op de vraag naar de voorwaarden voor succes in het geval van toevoeging van seksueel geweld aan het taakgebied van het Steunpunt Huiselijk Geweld, zijn de volgende voorwaarden naar voren gebracht:

- Absolute zichtbaarheid van het thema seksueel geweld en een evenredige aandacht voor seksueel geweld ten opzichte van huiselijk geweld. Seksueel geweld 'mag niet als een voetnoot meedoen'. Er moet voor het onderwerp aan de weg getimmerd worden.
- Achter de voordeur, in de 'backoffice', moet de samenwerking in de keten goed geregeld zijn. Als dat niet zo is, dan beloof je slachtoffers iets dat niet wordt waargemaakt. 'Dan is het een cosmetisch gebeuren' aldus een van de geïnterviewden. En de keten in het geval van seksueel geweld is nog complexer dan die in het geval van huiselijk geweld. De keten voor seksueel geweld is dus niet vanzelfsprekend goed als die voor huiselijk geweld goed is (wat ook nog niet overal het geval is).
- Deskundigheidsbevordering t.a.v. seksueel geweld, waaronder het kunnen en durven doorvragen op eventuele ervaringen met seksueel geweld, ook als een informatie- of hulpvraag niet onder de noemer seksueel geweld binnenkomt. Volgens een aantal geïnterviewden wordt er in de hulpverlening nog te weinig doorgevraagd op eventuele seksueel geweldervaringen.
- Naamgeving. Het Steunpunt Huiselijk Geweld moet volgens alle geïnterviewden een andere naam krijgen, waarin seksueel geweld voorkomt. Slachtoffers van seksueel geweld moeten zich kunnen herkennen in de naam. Een aantal geïnterviewden doet de suggestie: Steunpunt huiselijk en seksueel geweld.
- Over de capaciteit zeggen diverse geïnterviewden dat ze niet in kunnen schatten wat uitbreiding van de taakstelling gaat betekenen voor de Steunpunten Huiselijk Geweld, met name op de langere termijn.
- De (telefonische) bereikbaarheid van zo'n 'Steunpunt Huiselijk en Seksueel Geweld' moet goed geregeld zijn, dat is nu nog niet het geval bij alle Steunpunten Huiselijk Geweld.
- Een landelijk telefoonnummer is nodig, met een landelijke uitstraling.
- Anoniem kunnen melden is een voorwaarde.

5.2 Uitkomsten informele raadpleging gemeenten

In de meeste gemeenten die gesproken zijn, speelt het thema seksueel geweld wel een grote rol, maar het onderwerp frontoffice niet. Dat laatste is wel onderwerp van gesprek in Amsterdam en Rotterdam, maar het denken is nog in een beginfase. In Rotterdam wil men seksueel geweld op een gegeven moment wel toevoegen aan het Steunpunt Huiselijk Geweld, maar dat gaat nog wel een tijd duren. Er zijn wel al eerste gesprekken tussen diverse organisaties aan de gang. In Amsterdam is men bezig met het omvormen van de Steunpunten Huiselijk Geweld tot expertisecentra. Als die omvorming daadwerkelijk op gang komt, dan zal ook 'seksueel geweld' daarin worden ondergebracht. Maar ook dat gaat nog een tijd duren.

Alle gemeenten waar mee gesproken is, zijn aan het kijken hoe het Steunpunt Huiselijk Geweld verder moet worden vormgegeven. Daarbij komt wel regelmatig aan de orde dat bepaalde onderwerpen die in feite onder seksueel geweld vallen, zoals loverboy-problematiek, worden of zijn ondergebracht bij het Steunpunt Huiselijk Geweld. Gemeenten vinden dat de meest logische plek. Dit geldt bijvoorbeeld voor Zwolle, Tilburg, Eindhoven en Apeldoorn. In Den Haag valt sinds januari 2009 jeugdprostitutie onder het taakgebied van het Steunpunt huiselijk Geweld.

Gemeenten kunnen niet inschatten of het onderbrengen van deze onderwerpen bij het Steunpunt Huiselijk Geweld gevolgen heeft voor de capaciteit daarvan.

5.3 Relevante opmerkingen die niet direct betrekking hebben op het onderwerp van het onderzoek

- Diverse geïnterviewden geven aan het aanbod in de tweede lijn waar slachtoffers naar toe kunnen, erg beperkt te vinden. Instellingen als FIOM en Rutgershuis worden node gemist, vooral vanwege de groepsgesprekken die deze aanboden.
- Stichting Zijweg geeft aan dat er van slachtoffers wel eens opmerkelijke informatie binnenkomt over de kwaliteit van de adviezen van de Steunpunten Huiselijk Geweld. Zijweg pleit daarom voor verbetering van de kwaliteit van de Steunpunten, waar dat nodig is.
- Slachtofferhulp Nederland pleit voor een uniforme werkwijze van de Steunpunten Huiselijk Geweld. Zij merken, als landelijk opererende organisatie, in de praktijk verschillen in aanpak en kwaliteit.
- Het steunpunt seksueel geweld Den Haag heeft een aantal jaren een seksueel geweldlijn gehad. Er kwamen heel weinig telefoontjes binnen en vaak waren het 'vieze' telefoontjes.
- Een aantal geïnterviewden pleit voor het op termijn samengaan van Advies- en Meldpunt Kindermishandeling en Steunpunt Huiselijk Geweld én uitbreiding van beide met seksueel geweld als taakgebied. 'Dan heb je huiselijk en seksueel geweld voor volwassenen en kinderen onder één dak. Iedere medewerker houdt zijn eigen deskundigheid, met een telefoonnummer. Heel overzichtelijk voor cliënten'.
- Er wordt ook een aantal keren zorg uitgesproken over de AMK's. Zij zouden zeer bureaucratisch te werk gaan. In de praktijk betekent dat zeer traag oppakken van een melding en doorgeven van de naam van de melder aan de mensen over wie gemeld wordt.
- Dat maakt hulpverleners terughoudend in het melden bij een AMK. Dat is een zorg bij een eventueel samenvoegen van AMK en SHG.
- Een aantal geïnterviewden geeft aan dat er nog een taboe rust op seksueel geweld, wat veel slachtoffers verhindert het te melden en veel hulpverleners verhindert het onderwerp aan te snijden en zo nodig dóór te vragen. In opleidingen wordt ook nog te weinig aandacht geschonken aan seksueel geweld.

- Twee geïnterviewden merken op dat het onderwerp seksueel geweld nog maatschappelijk geagendeerd moet worden. Dit in tegenstelling tot huiselijk geweld, dat inmiddels al wel goed geagendeerd is.
- Er zijn geïnterviewden die melden ervan overtuigd te zijn dat in de loop van de jaren de schroom voor het aangeven van seksueel geweld weg zal vallen.
- Diverse geïnterviewden geven vanuit hun praktijk aan dat seksueel geweld zelden geïsoleerd voorkomt. Als er sprake is van seksueel geweld, is er bijna altijd ook sprake van fysiek en/of psychisch geweld. 'Seksueel geweld heeft te maken met hoe je in het leven staat, hoe weerbaar je bent'.

6 Conclusie

Er is een breed draagvlak voor een frontoffice-functie seksueel geweld, vanwege de meerwaarde voor cliënten. Het overgrote deel van de geïnterviewden vindt onderbrenging van deze functie bij de Steunpunten Huiselijk Geweld het meest voor de hand liggen. Wel moet aan een behoorlijk aantal voorwaarden voldaan zijn, wil 'deze operatie' een succes kunnen worden. Vanuit een cliëntenperspectief beschouwd zal een frontoffice seksueel geweld ook een positief effect hebben op het organiseren en bewaken van een goede backoffice, waaronder het actueel houden van de sociale kaart, het terugdringen van wachttijden en het duidelijk presenteren van het aanbod.

7 Aanbeveling

Omdat dit draagvlakonderzoek onder 'veldpartijen' de opvatting van het Partnership bevestigt dat een frontoffice-functie seksueel geweld een meerwaarde heeft voor met name slachtoffers, is het aan te bevelen dat het Partnership doorgaat op de ingeslagen weg en een plan opstelt voor de realisering van zo'n frontoffice-functie. Onderdelen van dit plan (niet noodzakelijk in deze volgorde):

- Overleg met het ministerie van VWS over de uitkomsten van dit onderzoek en de reactie van het ministerie hierop.
- Overleg met de koepelorganisaties GGD Nederland, MOgroep, Federatie Opvang over het vervolg op dit onderzoek.
- Overleg met de centrumgemeenten waar een Steunpunt Huiselijk Geweld gevestigd is, over de uitkomsten van dit onderzoek en de reacties van de gemeenten hierop.
- Overleg met de Steunpunten Huiselijk Geweld over de uitkomsten van dit onderzoek en hun reacties daarop.
- In nauw overleg met de koepelorganisaties en Steunpunten Huiselijk Geweld formuleren van een stappenplan om fasegewijs te komen tot inclusie van seksueel geweld in het taakgebied van de Steunpunten Huiselijk Geweld, en de randvoorwaarden en kwaliteitseisen waaraan voldaan moet worden.

Bijlage

Informatie over het Partnership Aanpak Seksueel Geweld

Inleiding

Het Partnership is eind 2008 opgezet en in 2009 daadwerkelijk aan de slag gegaan om 'een betekenisvolle bijdrage te leveren' aan de bestrijding van seksueel geweld door preventie, hulpverlening aan slachtoffers en plegers, en een aanvullende strafrechtelijk aanpak waar nodig. Hierbij wil het Partnership optimaal gebruik maken van de meerwaarde van een samenwerkingsverband waarin alle relevante landelijke organisaties participeren.

De huidige partners zijn: GGZ Nederland, GGD Nederland, MOgroep, Federatie Opvang, VSK, MEE, VGN, Pharos, politie/justitie, Rutgers Nisso Groep, Stichting landelijke Fiom en MOVISIE.

Daar komen in 2010 bij: Korrelatie en Casa (abortusklinieken).

Het Partnership staat open voor nieuwe partners.

Prioriteiten partnership

Begin 2009 heeft het Partnership drie prioriteiten vastgesteld om aan te werken in 2009 en daarna:

1. *Infrastructuur*: om seksueel geweld adequaat aan te pakken en zoveel mogelijk te voorkómen, is een samenhangende structuur nodig waarbinnen systematisch aan preventie gedaan wordt en slachtoffers en plegers de informatie, adviezen en hulp krijgen die ze nodig hebben om goed verder te kunnen leven en te functioneren.
2. *Deskundigheidsbevordering*: het adequaat signaleren, diagnosticeren en (be)handelen in het geval van seksueel geweld of grensoverschrijdend seksueel gedrag, door 1^e en 2^e lijns hulpverleners.
3. *Preventie van seksueel geweld* door middel van seksuele gezondheidsbevordering en interventies seksuele weerbaarheid.

Na de vaststelling van de prioriteiten is een aantal concrete acties uitgewerkt voor 2009 en de jaren daarna. Een aantal acties zijn en worden dit jaar uitgevoerd door de diverse partners, het grootste aantal wordt uitgevoerd in 2010 en 2011. Het Partnership wordt financieel ondersteund door het ministerie van VWS.

Meer info?

Zie www.seksueelgeweld.info of www.movisie.nl – huiselijk en seksueel geweld of www.rutgersnissogroep.nl

Of mail een van de secretarissen (MOVISIE): i.vanbeek@movisie.nl of n.meintser@movisie.nl